

Overhovedet kan den Omstændighed, at man kan nævne mange Tilfælde, maaske de allerfleste, hvor man ikke har paataalt Handlinger, der stride mod Folkeretten, ikke vise, at man ikke kan være udsat for, at det i kommende Tilfælde dog sker. Derfor skal det ærede Medlem ikke undre sig over mine Udtalelser i det andet Ting. Vi kunne have denne Bestemmelse, ligesom den staar i den engelske Lovgivning, uden at bringe den til Anvendelse i ethvert mødende Tilfælde. Vi maa have den af rene Hensigtsmæssighedshensyn, for at den danske Regering, naar der kommer en Krig, hvor vi maa være særlig forsigtige, og hvor der kan være Grund til at vente, at man i større Omfang her fra Landet kan ønske at støtte den ene af de krigsførende Magter, da kan udstede en alvorlig Advarsel med Henvisning til Straffeloven, om ikke at tage Tjeneste, for at man, naar der sker Paataale, kan vise, at man ogsaa er villig til at værne om Neutraliteten paa dette Omraade. Jeg skal derfor meget fraraade at lade de omhandlede Bestemmelser udgaa af de anførte Følelseshensyn. Vi gøre klogt i at give de samme Bestemmelser, som andre Magter have, navnlig hvor Folkeretslærerne ere af forskellig Mening. Vi kunne være temmelig vis paa, at vi som en lille Magt faa den Fortolkning mod os af den store Magt, som passer i dens Kram, uden Hensyn til, om vi have faa eller mange Folkeretslærere for os.

Lignende Betragtninger gælde med Hensyn til den første ærede Talers Bemærkninger om, at man efter Lovforslaget maatte lodse i danske Farvande, men ikke i fremmede, og idet han ironiserede over, at der ikke maatte lodses i japanske Farvande. Man kan jo gerne nævne et saadant Eksempel, som ventelig aldrig vil blive praktisk. Lad os hellere tage et praktisk Tilfælde, at Danske lodse i svenske Farvande. Hvis der f. Eks. var Krig mellem Rusland og Sverige, da vilde Spørgsmaalet kunne blive aktuelt. I vore egne Farvande vilde vi efter Lovforslaget kunne lodse svenske eller russiske Krigsskibe, men ikke i svensk Farvand. For saadanne Tilfælde kunde det blive praktisk, om vi havde den omhandlede Bestemmelse. En Lodsning i svensk Farvand kunde efter Omstændighederne bringe os i et uheldigt Forhold til den ene eller den anden krigsførende Magt. — Det ærede Medlem spurgte: hvad er Krigskontrabande? Krigskontrabande er, hvad der til enhver Tid efter de folkeretlige Regler betragtes som

saadant. Det ærede Medlem nævnte særlig Kul. Det har ikke tidligere været betragtet som Krigskontrabande, men nu er man tilbøjelig til at gøre det, hvad der blev taget Hensyn til i de Anordninger, der udgik til Brug for danske Undersaatter, særlig i Vestindien. — Ligeledes spørger det ærede Medlem: hvad er Undersaatter? Ja, Undersaatter, det er den Betydning, hvori det tages i dansk Ret. Naturligvis kan man sige, at det, som det egentlig kommer an paa, er den Betydning, det har i folkeretlig Henseende, men at de forskellige Lande opfatte Forholdet forskelligt. For de danske Domstole maa det formentlig være bestemmende, hvad der efter dansk Ret er at betragte som Undersaat. Undersaat i dansk Forstand er først og fremmest den, som opholder sig paa det danske Territorium. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) spurgte, om Personer, der have fremmed Statsborgerret, vilde kunne falde ind under Lovforslagets Bestemmelse. Det kunde de meget vel. Bestemmelserne vilde efter Omstændighederne endog kunne finde særlig Anvendelse paa saadanne Personer. Hvis der f. Eks. under Krigen mellem Nordamerika og Spanien var kommet en Spanier her til Landet eller til vore vestindiske Besiddelser og saa fra vort Territorium havde truffet Foranstaltninger til at skaffe spanske Regeringsskibe Krigskontrabande med videre, han vilde i saa Fald være at behandle som „Undersaat“ efter dansk Forstaaelse, midlertidig Undersaat, uanset den fremmede Statsborgerret. Dette volder lige saa lidt nogen Vanskelighed som, naar Handlinger mod den eventuelle Lov begaas af her hjemmehørende Undersaatter, der befinde sig paa dansk Territorium. Men der kan ogsaa blive Tale om efter Omstændighederne at straffe Folk, der i Udlandet have foretaget Handlinger, som indeholde Overtrædelser af dansk Lovgivning. Spørgsmaal om, naar et saadant Tilfælde foreligger, have hidtil ikke voldt Vanskeligheder for Domstolene og ville næppe heller gøre det, naar Lovforslaget maatte blive til Lov. — Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds spurgte mig, om Understøttelse af Oprørere vilde være strafbar. Jeg mener, at Svaret maa besvares bekræftende. Naar der i et Land udbryder et Oprør, og en Dansk med væbnet Haand understøtter Oprørerne mod den paagældende Stat, saa foretager han en Handling, der falder ind under Lovforslaget. Oprør er Krig, man taler jo om Oprørskrige. Da Nordamerika skrev England